

διότι είχε τὸ σῶμα κατὰ τετραχωμένων ὑπὸ τῶν μόχθων, ἐν μέρει δὲ κεκαλυμμένον καὶ ὑπὸ πενιχρῶν ἐνδυμάτων.

Τίς ἄρα περιετριγύριζε τοὺς δυνατοὺς τοῦ κόσμου ; ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οἱ πλούσιοι καὶ οἱ κόλακες, οἵτινες θέλουσι καὶ αὐτοὶ νὰ γίνωσι τοιοῦτοι, αἱ φιλάρεσκοι γυναῖκες, οἱ ἀχρεῖοι καὶ ἡδουκαθεῖς ἀμφίπολοι, οἱ χορευταί, οἱ ἀγύρται, οἱ παράφρονες, οἱ γελωτοποιοὶ διὰ τὰ ἀντιπερισπῶσι τὴν συνείδησίν των, καὶ οἱ ψευδοπροφῆται διὰ τὰ τοὺς ἀπατῶσιν.

Τίς δ' ἄλλος προτέτι ; οἱ ἄνθρωποι τῆς βίας καὶ τῆς δολιότητος καὶ τῶν αἱμάτων· οἱ ἄρπαγες καὶ καταδυνάσταί, οἵτινες λέγουσι, καθὼς εἰς τὰς ἀσιατικὰς μοναρχίας, παράδος εἰς ἡμᾶς τὸν λαόν, καὶ θέλομεν μετοχετεύσει τὸν χρυσὸν αὐτοῦ εἰς τὰ κιβώτιά σου, τὸ δὲ πάχος του εἰς τὰς φλέβας σου.

Ὁκου τὸ πτώμα ἐκεῖ καὶ οἱ ἀετοί.

Τὰ μικρὰ πτηνὰ καλιοποῦσιν ἐπὶ τοῦ χόρτου, τὰ δὲ γαμψώνυχα ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν δένδρων.

§. 3.

Μίαν μόνον ἡμέραν ἔχετε νὰ διατρίψητε ἐπὶ τῆς γῆς, φροντίσατε τοῦλάχιστον νὰ διέλθητε καὶ αὐτὴν ἐν εἰρήνῃ.

Ἡ εἰρήνη γεννᾶται ἀπὸ τὴν ἀγάπην· ὅθεν δια νὰ ζήσωμεν εἰρηνικῶς πρέπει νὰ ὑπομείνωμεν πολλὰ πράγματα.

Οὐδεὶς ὑπάρχει τέλειος· πάντες δ' ἐξ ἐναντίας ἔχομεν ἐλαττώματα, καὶ ἕκαστος ἡμῶν κεῖται ὡς ἕκρος ἐπάνω τοῦ ἄλλου· μόνον δὲ ἡ ἀγάπη ἀνακουφίζει τὸ ἕκρος τοῦτο.

Ἄν δὲν δύνασθε νὰ ὑποφέρητε τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν, πῶς καὶ αὐτοὶ θέλουσιν ὑποφέρει ὑμᾶς ;

Ὁ Ἰησοῦς ἠγάπησε τοὺς ἀνθρώπους μέχρι τέλους.

Ἀγαπήσατε καὶ ὑμεῖς τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν τοὺς ἐπὶ τῆς γῆς μέχρι τέλους.

Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἀποκάμνει, οὔτε ἐξαντλεῖται, ἀλλὰ ζῆ καὶ γεννᾶται οἰκοθεν, ὅσον δὲ ἐκτείνεται τοσοῦτον καὶ πλεονάζει.

Εἴ τις ἀγαπᾷ ἑαυτὸν πλείοτερον παρὰ τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ, καθίσταται ἀνώτερος τοῦ Χριστοῦ, ὅστις ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ· ἐδώκατε τὰ ὑπάρχοντα ὑμῶν, ὅτε καὶ τὴν ἰδίαν ὑμῶν ζωὴν, ἢ δὲ ἀγάπη θέλει ἀποδώσει πάντα.

Ὁ κακὸς οὐδέποτε ἀγαπᾷ, ἀλλ' ἐπιθυμεῖ ὑπὸ πλεονεξίας, πεινᾷ καὶ διψᾷ τὰ πάντα· ὁ ὀφθαλμὸς αὐτοῦ, ὡς ὁ τοῦ ὄρεως, γοητεύει καὶ ἔλκει, ἀλλὰ διὰ νὰ καταράγῃ.

Ἡ ἀγάπη μένει εἰς τὸ βάθος τῶν καθαρῶν ψυχῶν, καθὼς βανίς δρόσου ἐπικάθηται εἰς τοὺς κάλυκας τῶν ἀνθῶν.

Λέγετε ὅτι ἀγαπᾶτε, καὶ ὅμως πολλοὶ ἐκ τῶν ἀδελφῶν στεροῦνται ἔργου τοῦ ἀναγκαίου εἰς τὴν ζωὴν, δὲν ἔχουσι ἐνδύματα διὰ νὰ καλύψωσι τὰ μέλη των, οὔτε στέγην διὰ νὰ σκεπασθῶσι ὑποκάτω αὐτῆς, οὔτε ὀλίγον ἄχυρον διὰ νὰ κοιμηθῶσιν ἐπ' αὐτοῦ, ἐν ᾧ ὑμεῖς ἔχετε ἀφθόνως πολλὰ ἄλλα.

Λέγετε ὅτι ἀγαπᾶτε, καὶ ὅμως πλῆθος ἀρρώστου μαραινόνται ἐπὶ τοῦ κραββάτου των δι' ἄλλειψιν βουθείας, πολλοὶ δυστυχεῖς κλαίουσι χωρὶς ἄλλος νὰ τοὺς οἰκτερῇ, πολλὰ μικρὰ παιδία περιφέρονται τρέμοντα ὑπὸ τοῦ φόβου ἀπὸ θύρας εἰς θύραν καὶ ζητοῦν παρὰ τῶν πλουσίων ψυχία τινα ἐκ τῆς τραπέζης των χωρὶς καὶ αὐτὰ νὰ ἐπιτύχωσιν !

Λέγετε ὅτι ἀγαπᾶτε τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν ! ἂν τοὺς ἐμίσητε, τί ἄλλο ἠθέλητε πράξει ;

Ἄλλ' ἐγὼ λέγω ἔτι ὅστις δυνάμενος δὲν βοηθεῖ τὰ πάσχοντα ἀδελφόν του κηρύττεται ἐχθρὸς του· ὅστις δὲ δυνάμενος δὲν τρέφει τὸν ἀδελφόν του γίνεται παρὰ τῶν φονεῦς του.

§. 4.

Δύο ἄνθρωποι ἐγειτνεύοντο, ἕκαστος δ' αὐτῶν εἶχε γυναῖκα καὶ πολλὰ παιδία, ἔτρεφε δὲ τὴν οἰκονομίαν του ταύτην διὰ μόνης τῆς ἐργασίας.

Ὁ ἕτερος ἐξ αὐτῶν ἀνησύχει καθ' ἑαυτὸν λέγων· ἂν ἀποθάνω, ἢ καὶ πέσω ἀρρώστος, τί θέλουσι γίνεσθαι τὰ παιδία μου καὶ ἡ σύζυγός μου ;

Ἡ ἰδέα αὐτῆ δὲν τὸν ἄφινε παντελῶς, ἀλλὰ κατατρῶγε τὴν καρδίαν του, ὡς ὁ σκώληξ, ὅστις κατατρῶγει τὸν καρπὸν, ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἰμφοῦλεύει.

Ἄν καὶ ὁ αὐτὸς διαλογισμὸς ἦλθε πολλὰκις εἰς τὸν ἕτερον πατέρα, δὲν ἐφρόντισε πολλῶν, διότι ἔλεγεν· ὁ Θεὸς, ὅστις γινώσκει ὅλα του τὰ πλάσματα καὶ ἐπιβλέπει εἰς αὐτὰ, θέλει ἐπιβλέψει ὡσαύτως καὶ εἰς ἐμέ καὶ εἰς τὰ τέκνα μου.

Ἐξῆ λοιπὸν εὐτος ἠσύχως, ἐν ᾧ ὁ πρῶτος τῶν ἀνεπαυέτό ποτε, οὔτε χαρὰν ἠσθάνετο κατ' οὐδὲν περιστάσιν.

Ἄλλ' ἐργαζόμενός ποτε εἰς τὸν ἀγρὸν περιλάττει καὶ ἀθυμῶν, ὑπὸ τοῦ φόβου, εἶδε τινα πτηνὰ εἰς ἐστὶν εἰσελθόντα καὶ ἐξεληθόντα, ἔπειτα δὲ ἐπανελθόντα πάλιν.

Πλησιάζας τότε εἶδε δύο φωλεὰς πλησίον ἀλλήλων, εἰς ἑκάστην δὲ αὐτῶν παρετήρησε πολλὰ νεότητι μάλισ ἐκλεπισθέντα καὶ ἄπτερα.

Ἀρ' οὐ δὲ ἐπέστρεψεν εἰς τὸ ἔργον του, ἔστρεψεν ἕκ διαλειμμάτων τοὺς ὀφθαλμούς του καὶ ἐβλεπε πτηνὰ ἐκεῖνα ἀναχωροῦντα καὶ ἐρχόμενα διὰ νὰ πρὸς φέρωσι τροφήν εἰς τὰ νεογνά των.

Τὰ ἄθλια ! ἐν ᾧ ἔν ἐξ αὐτῶν εἰσῆρχετο κροτήνην τροφήν εἰς τὸ στόμα, ἰεράξῃ ἀφρονείως ὅτι πασεν αὐτό· (δυστυχῆς μήτηρ !) ματαίως δὲ ὠλόθη ταραττόμενον καὶ περουργῶν ὑπὸ τοὺς ὄνυχας τοῦ ἐχθροῦ.

Τὸ θέαμα τοῦτο ἐλύπησε πολὺ μᾶλλον τὴν ψυχὴν τοῦ γεωργοῦ ἱκανῶς ἤδη καὶ πρότερον ἀθημονοῦντος· ἐπειδὴ διελογίζετο ὅτι ὁ θάνατος τῆς μητρὸς ἦτο θάνατος καὶ τῶν παιδιῶν· ἀλλὰ καὶ τὰ παιδία μου ἔμεινον ἔχουσι φροντίζοντα ὑπὲρ αὐτῶν· τί ἄρα γίνεσθαι λουσι γίνει ἂν λείψω ;

Ὁὕτως βλητὴν τὴν ἡμέραν ἐκείνην διετέλεσε κατατρεγμένος καὶ καταταθλιμμένος ὁ ταλαίπωρος ἐκεῖνος ἄνθρωπος· δι' ὅλης δὲ τῆς νυκτὸς ἐμεινεν αὐπκός.